

ποσκευῶν, σχολεῖα ναυτικά, ναύτας πολλοὺς γυμνασμένους εἰς κυβέρνητιν τοῦ εὐλοῦ, τοὺς ὁποίους οὐδεμία πολιτεία διατηρεῖ πλήρεις· διότι εἰρήνης οὔσης ἐπιμένει ὁ εὐλος ἄοπλος ἐντὸς τοῦ λιμένος, καὶ ὀπλίζεται μόνον ἐν καιρῷ πολέμου, ἤτοι λαμβάνει ἰσία, σχοινία, ἀγκύρας, κανόνια, πυρίτιδα, σφαίρας, τροφὰς καὶ ναύτας. Ἐμπόριον ἀξιόλογον προξενούσιν αἱ εἰς τὴν ναυπηγίαν ἀναγκαῖαι ὕλαι, τοῦτ' ἔστι τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα, τὰ κατάρτια, ὁ σίδηρος, τὸ κανάβι, τὰ λινὰ ἰσία, καὶ ἡ πίσσα· ταῦτα εἰς ὀλίγας πολιτείας πλεονάζουσι, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς εὐρίσκονται ὀλίγα. Τῷ 1776 ἐδαπανήθησαν κατὰ τὴν Γαλλίαν, εἰς οἰκοδομὴν ἑνὸς πολεμικοῦ καραβίου 100 κανονίων, ὡς 325000 τάλερα· ἑνὸς 80 κανονίων ὡς 250000 τάλερα· ἑνὸς 74 κανονίων ὡς 212500 τάλερα· ἑνὸς 60 κανονίων ὡς 175000, καὶ μιᾶς μικρᾶς φρεγάτας ὡς 82500. Ταῦτα δὲ ἐδαπανήθησαν μόνον εἰς τὰ σκάφη αὐτῶν· διότι τὰ ἄρμενα αὐτῶν χρειάζονται τοῦλάχιστον τὸ ἥμισυ τῆς δαπάνης τοῦ σκάφους. Εἰς Ἀγγλικὸς εὐλος δαπανᾷ ἐτησίως 312 τάλερα εἰς διατήρησιν ἑνὸς ναύτου. Ἐντεῦθεν λοιπὸν συμπεραίνεται, ὅτι ἡ ὑπαρξίς ἑνὸς εὐλου ἐν τῇ θαλάσῃ χρειάζεται δαπάνην ὑπέρογκον.

§. 15.

Περὶ Ἐξωτερικῶν Γνωρισμάτων.

Αἱ πολιτεῖαι διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων, ἐντὸς μὲν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν συστήματος· ἐκτὸς δὲ διὰ τίτλων καὶ σημάτων.

Οἱ Τίτλοι δηλοῦσι τὸν βαθμὸν, τὸν ὁποῖον μίαις ἀνεξάρτητος πολιτεία οικειοποιεῖται, καὶ ὁμολογοῦσιν αἱ λοιπαὶ πολιτεῖαι. Ἡ δὲ ὑποτελής πολιτεία λαμβάνει τὸν ἑαυτῆς τίτλον ἀφ' ἧς ἐξήρτηται πολιτείας. Αἱ δημοκρατίαι οικειοποιοῦνται τίτλους ὀλιγοσυνλλάθους. Αἱ αὐτοκρατορικαὶ μοναρχικαὶ πολιτεῖαι ἑνομάζονται καισαρῖαι, καὶ βασιλείαι, καὶ οἱ ἐξουσιασαὶ αὐτῶν, καισαρες καὶ βασιλεῖς, καὶ καθ' ὑπεροχὴν Μονάρχαι καὶ Αυτοκράτορες. Αἱ δὲ ὑποτελεῖς πολιτεῖαι φέρουσι τίτλους διαφόρους· διότι τινὲς λέγονται βασιλείαι, ἕτεροι δὲ δοκῆατα, πριγκιπάτα, φυρξάτα, μαρκάτα, γραφάτα κ. τ.

Ὁ τίτλος Καίσαρ κατὰγεται ἀπὸ Καῖου Ἰουλίου τοῦ Καίσαρος, τοῦ ὁποῖου ὁ θετός υἱὸς ὁ Ὀκταβιανὸς ἀνέλαβε τὸ ὄνομα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔμεινε κατὰ πληρονομίαν εἰς τοὺς διαδόχους αὐτοῦ· ὥστε ἐξ ὀνόματος κυρίου ἀποκατέστη τίτλος τῶν Ῥωμαίων μοναρχῶν, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν Βυζαντινῶν μοναρχῶν, ὡς διαδόχων τοῦ Καίσαρος Ἰουλίου. Τοῦτον ἔπειτα τὸν τίτλον ἀνέλαβε καὶ Κάρλος ὁ Μέγας, καὶ κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους αἰῶνας ἐπρόσθεσαν αὐτὸν καὶ οἱ Γερμανοὶ εἰς τὸ ἑαυτῶν βασιλείον. Ἐπειδὴ τὸ βασιλείον τῶν παλαιῶν Ῥωμαίων ἐξετείνετο εἰς πάντα σχεδὸν τὸν τότε πολιτισμένον κόσμον· διὰ τοῦτο ἐξελήφθη ὁ καισαρικὸς τίτλος ὡς ἔμφαντικὸς μεγάλου τινὸς πράγματος· ὁ δὲ Ῥωμαῖος Καίσαρ ἐθεωρεῖτο ὡς πρῶτος μονάρχης τοῦ κόσμου, καὶ ἀνώτερος πάντων τῶν λοιπῶν μοναρχῶν. Προσέτι καὶ Πέτρος ὁ Μέγας, ὁ τῆς Ῥωσσίας βασιλεὺς, ἀνέλαβε τὸν τίτλον τοῦ καισαρος, καὶ ἔκτοτε ἐπιφέρουσιν αὐτὸν καὶ οἱ

διάδοχοι αὐτοῦ. Τινὲς ἀποδίδουσι τὸν τοιοῦτον τίτλον καὶ πρὸς μονάρχας μὴ Εὐρωπαϊοὺς, καὶ προσέτι βαρβάρους, εἰς τὰς ἀρχαῖς τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα καὶσαρ δὲν ἐδυνήθη νὰ φθάσῃ· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται χωρὶς λόγον. Οἱ μὴ Εὐρωπαϊοὶ ἡγεμόνες φέρουσι τίτλους διαφόρους· οἷον Σουλτάν, Σάχ, Χάν, Ἐμίρ, Ναβὺβ, Σατσέμη, Κατσίκι, καὶ ὅπως ἐκάστη γλῶσσα δύναται νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς.

Οἱ τίτλοι δηλοῦσι κοινῶς τοὺς βαθμοὺς, καὶ τὰ ὀνόματα τύπων διαφόρων, οἱ ὁποῖοι ἠνώθησαν μετὰ τὴν πρωτεύουσαν πολιτείαν, ἢ ἐξουσιάζονται ὑπὸ τοῦ εἰσκητοῦ αὐτῆς. Πολλάκις οἱ ἡγεμόνες ἐπιφέρουσι καὶ τίτλους τόπων, τοὺς ὁποίους ἐξουσιάζου παλαι ποτὲ, ἢ ὑπολαμβάνουσιν, ὅτι ἔχουσιν εἰς αὐτοὺς τιὰ εἰκαία. Οἱ Χριστιανὲς μονάρχαι τιτλογραφοῦνται πληθυντικῶς, οἷον Ἡμεῖς Ἐλέω Θεοῦ· τοὺς εἰκαίτας, βασιλεῖς καὶ τὰς σύζυγους αὐτῶν τιτλογραφοῦσιν, ἢ Ὑμετέρα Μεγαλειότης. Οἱ δὲ λοιποὶ ἡγεμόνες μέχρι τῶν ἐσχάτων προσονομάζονται, ἢ Ὑμετέρα Ἐκλαμπρότης. Τὰ μὴ εἰσικούντα πρόσωπα τῆς ἡγεμονιουσύνης εἰκογενεῖας προσονομάζονται ἐν γένει Πρίγκιπες, ἐξ ὧν τὰ ἐκ τῶν βασιλέων λέγονται Πρίγκιπες Ὑψηλοί. Τὰ Βασιλικὰ Σύμβολα εἶναι τὸ σέμμα, τὸ σκῆπτρον, καὶ τὸ κράτος. Ὁ ἀρεστὸς διάδοχος τινὸς βασιλείου τιτλογραφεῖται Πρίγκιψ τοῦ Στέμματος, καὶ ἐνίοτε ἐπιφέρει καὶ τίτλον τινὸς ἐπαρχίας τοῦ βασιλείου. Οἱ δὲ μετὰ τοῦτον λοιποὶ πρίγκιπες λαμβάνουσιν εἰς τινὰς μοναρχίας καὶ τίτλους τινὰς ἄλλους. Δὲ πλείονες μοναρχοῦμε-

ναι πολιτείας, ὅταν διαδέχεται τὸν θρόνον νέος βασιλεὺς, συγκροτοῦσι μεγαλοπρεπεῖς δημοσίαις τελευτάς, αἰὸν τῆν ξέψιν, τὴν χρίσιν, τὴν ὀρκωμοσίαν, τὸ περίζωμα τῆς σπάθης κ. τ. Οἱ τίτλοι τῶν μὴ Εὐρωπαϊῶν ἡγεμόνων, ἀνιπτάμενοι ἐνίοτε ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς γῆς, γίνονται αἰθίριον.

Τὰ δὲ **Σήματα** γίνονται κατὰ τὸ ἔοικόν • μένουσιν ὁμῶς ἀμετάβλητα, καὶ σχεδιάζονται μὲ κανόνας τινάς, κατμούμενα εὐειδῶς μὲ ὀρισμένα τινὰ σύμβολα, καὶ ἐπιφέροντα ἐνίοτε γραπτὴν καὶ ῥῆσιν τινὰ αἰνιγματώδη. Οἱ κανόνες, καθ' οὓς αὐτὰ σχεδιάζονται, καὶ ἐξηγοῦνται, συντετάχθησαν συστηματικώτερον, καὶ ὀνομάσθησαν **Σήματα γραφία** (Heraldique). Δὲν ἔχουσιν ὁμῶς μόναι αἱ πολιτείας τοιαῦτα σήματα • ἀλλὰ καὶ οἱ εὐγενεῖς κατὰ πληρονομίαν, καὶ προσέτι οἱ ἀξιοματικοὶ, αἱ κοινότητες, καὶ ἄλλα μικρὰ συστήματα φέρουσι σήματα διάφορα, ἐπικυριόμενα ὑπὸ τῆς πολιτείας. Τὸ σῆμα μιᾶς τινος πολιτείας εἶναι καθ' ἑαυτὸ ἐν τι ἀπλοῦν σύμβολον • πολλακις ὁμῶς πολλαπλασιάζεται τὸ σύμβολον τοῦτο ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐξ ἧς καὶ οἱ τίτλοι • ὥς γίνεται ἐν τι ἄθροισμα διαφορῶν σημάτων, συντεταγμένων ἐντέχνως. Βάσις τοῦ σήματος εἶναι ἡ ἀσπίς, προφυλακὴ τὸ πάλαι ἐναντίον τῆς σπάθης καὶ τῶν βελῶν • ἐπὶ δὲ ταύτην τίθεται ἐν ζέμμα, ἢ Περικεφαλαία, καὶ ἐπὶ ταύτην ἄλλα τινὰ ἐμβλήματα. Ἐνίοτε ἡ ἀσπίς βασιάζεται ἐκατέρωθεν ὑπὸ Ἀσπιδόφορον (εἰκόνων τινῶν). Αἱ πλεῖσαι ὁμῶς εἰκόνες τῶν σημάτων εἶναι πλάσματα τῆς φαντασίας.

Ἐπὶ τὴν Εὐρώπην εἰσῆχθησαν τὰ Κοσμικὰ ἱπ-

πικὰ τάγματα, μέρος εἰς βραβείον τῶν μεγάλων κατορθωμάτων, καὶ μέρος χάριν μεγαλοπρεπείας. Ἐκαστὸν τῶν ταγμάτων τούτων ἔχει ἰδιαίτερον Σύμβολον, ἢ παράσημον, ἐξ οὗ καὶ ὀνομάζεται, καὶ τὸ ὁποῖον φέρουσι τὰ μέλη αὐτοῦ δεδεμένον μετ' ἡμισυ ἄλυσον, ἐξαρτώμενην ἀπὸ τοῦ αὐχένος εἰς τὸ στήθος, ἢ μετὰ ταινίαν, ἢ τις ἐνίοτε ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ὤμου, καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν γόμφον, καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ αὐχένος εἰς τὸ στήθος. Προστίθεται ἐνίοτε τὸ παράσημον προσηκούμενον ἐπὶ τὸ καλύπτον τὸ στήθος ἔνδυμα. Τὰ σύμβολα τῶν μεγάλων ταγμάτων, τὰ ἐξαρτώμενα ἀπὸ ἀλύσου, ἢ ἀπὸ τοῦ αὐχένος, συκοδοιοῦνται καὶ μετ' ἄλλου συμβολικόν, τὸ ὁποῖον ῥάπτεται, ἢ καρφώνεται ἐπὶ τοῦ ἐνδύματος, κατὰ τὸ ἐν μέρος τοῦ στήθους. Διακρίνονται οὖν ἀπ' ἀλλήλων τὰ τάγματα διὰ τῶν συμβόλων, καὶ διὰ τοῦ χρώματος τῶν ταινιῶν. Ἀρχηγὸς τοῦ τάγματος γίνεται κοινῶς ὁ διοικητὴς τοῦ τόπου· οἱ δὲ συνεταῖροι ὀνομάζονται Ἴππεῖς, καὶ σπανίως ἔχουσι τινὰ πρότερον ἀπὸ τοῦ τάγματος. Τὰ μεγάλα ἵππικὰ σύμβολα λαμβάνουσι μόνον οἱ εὐγενεῖς· τὰ δὲ κατώτερα καὶ οἱ πολῖται, καὶ τὰ πολεμικὰ σύμβολα μόνον οἱ πολεμικοὶ ἀξιοματικοί.

Αἱ μοναρχούμεναι πολιτεῖαι δαπανῶσι πολλὰ, εἰς συντήρησιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀρχηγῶν, καὶ τῆς αὐτῶν εὐγενείας, ἀγωνιζόμεναι διὰ τούτου καὶ ὑπεραίρωσι τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ εἰσματος, καὶ τὸν βαθμὸν αὐτῶν. Γίνονται δὲ αὗται αἱ μεγάλα δαπάναι εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν καθεδρικῶν παλατίων, τῶν εὐθυμητικῶν καὶ διὰ Θήραν παλατίων, εἰς τοὺς μεγαλοπρεπεῖς κήπους, καὶ τὰς

πολυτέλεις τραπίτσας, εἰς τοὺς σωματοφυλάκας, εἰς τοὺς πολυαριθμούς, καὶ κατὰ μέρους διαστήματα θειάποντας (τοὺς αὐλικούς), εἰς τὰς εὐθυμίας, καὶ μάλιστα τὰ μουσικὰ εἰσάματα καὶ θίατρα, εἰς τὰς αὐλικὰς μουσικὰς καὶ τὰ αὐτηγίσινα, εἰς τὰς τετραγμίνας ἐτησίους χρηματικὰς εἰσόδους πρὸς τὸν οἰκιστὴν, καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς οἰκονομίας αὐτοῦ πρόσωπα, πρὸς τὰ ὅποια εἰδύονται ἐνίοτε ἀντι χρημάτων τόπων τινῶν πρόσοδοι. Πάντα ταῦτα, καὶ αὕτη ἡ ἡγεμονικὴ οἰκογένεια ὀνομάζονται γενικῶς Αὐλή. Οἱ τῶν μεγάλων ἡγεμόνων αὐλικοὶ διαμοῦνται εἰς βαθμοὺς διαφόρους, ἔχοντες ἀρχηγούς, καὶ πριετήριον ἰδιαιτέρον. Τινὰ αὐλικὰ κρίει ἀναδέχονται μόνον εὐγενεῖς. Αἱ δὲ μεγάλα Ἀσιατικὰ αὐλαὶ ἔχουσι μάλιστον πολυαριθμούς θειάποντας, καὶ λαμπροτέραν Ἀσιατικὴν μεγαλοπρέπειαν διαφέρουσαι μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι οἱ οἰκιστοὶ τοῦ ἀρχηγοῦ θειάποντες εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γυναῖκες *).

§. 16.

Περὶ Διαίρεσως τῆς Γῆς.

Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς γῆνιου ἐπιφανείας καλύπτεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης· τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῆς μέρος, τὸ

*) Ἀλλὰ καὶ Κινουχοὶ ὑπάρχουσα οἰεῖται τῶν Ἀσιατικῶν αὐλῶν, νομιζομένη ὡς πιστώτατος ἀνθρώπων· ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν φυλακὴν τοῦ γλαυκωνίτιδος εἶναι μόνον πιστοί· κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, τὰς εἰς αὐτοὺς ἐμπιστευομένας, γίνονται ἐπιβουλοὶ, ὅντις φύσει μισάνθρωποι, ὡς ἀντιπῆξις τις ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

ὑπερέχον τῆς θαλάσσης, σχηματίζει τὴν ξηρὰν. Τὸ σχίμα, τὸ ὅποιον ἡ ξηρὰ καὶ ἡ θαλάσση ἀντιμεταδίδουσι πρὸς ἀλλήλας διὰ τῶν ἰσίων αὐτῶν ὄρων, διέκρινε τὰ μεγάλα αὐτῶν μέρη με ἐνόματα ἰδιαιτέρα, τὰ ὅποια ὀνομάζομεν Ἡπειρούς, Μέρη τῆς Γῆς, καὶ Ἰκτανοὺς.

Ἡ ξηρὰ, ἣτις μόλις κατέχει τὸ τέταρτον μέρος τῆς γῆνους ἐπιφανείας, εἰς συνήχεται πᾶσα εἰς σῶμα ἐν ὁ ἀλλὰ σύγκειται ἐκ τριῶν μεγάλων μερῶν, τὰ ὅποια περιβρίχονται ὑπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ὀνομάζονται Ἡπειροί, καὶ τὰ μὲν δύο εἶναι μεγάλα· τὸ δὲ τρίτον πολὺ μικρότερον. Ἐκτὸς τούτων εὐρίσθεται καὶ μέγα τι πλῆθος Νήσων, διεσπαρμένων ἐντὸς τῆς θαλάσσης μονάσθην, ἢ σωρηθῶν, καὶ εὐρισκομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐγγυὲς τῆς ξηρᾶς. Ἀμφιβάλλεται μέχρι τοῦ νῦν, εἰ εὐρίσκειται περὶ τὸν μεσημβρινὸν πόλον μεγάλη τις ἥπειρος, τῆς ὁποίας τὴν ὕπαρξιν συμπεραίνουτες χωρὶς τινος πιθανότητος οἱ ἀρχαιότεροι Γεωγράφοι, ἐσημείωναν τὰ ἔχνη αὐτῆς ἐπὶ τοῖς γεωγραφικοῖς πίνακας. Ἡ δὲ τῶν αὐτῶν ἀμφιβολία ἐπικρατεῖ· διότι μέχρι τοῦ νῦν ἐδυνήθησαν νὰ προχωρήσωσιν εὐλαίον ἐντὸς τοῦ μεσημβρινοῦ πολικοῦ κύκλου, φθάσαντες μόνον μέχρι τῆς 70 μείρας τοῦ μεσημβρινοῦ πλάτους. Δὲν ἐλπίζεται ὅμως εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀνεκαλυφθῇ τι κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, διὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐκεῖ ὑπερβολικὸν ψύχος, καὶ διὰ τοῖς μεγάλους ἀκινήτους καὶ πινητοὺς πάγους· ἀλλ' εἰάν καὶ ἀνεκαλύπτετο μέρος τι γῆς, εἰς ἐδύνατο βίβλια νὰ συγκαταταχθῇ μετὰ τῆς λοιπῆς ξηρᾶς· εἰς ἐπὶ ἐπρέπε νὰ ἦναι ἀνεπίδεικτον διόλου

καὶ γεωργίας καὶ οἰκητῶν, καθὼς φαίνεται τοιαύτη ἡ Σανσδὶχία, καὶ ἡ μεσημβρινή Θούλη, ὑπὸ τὴν 57 καὶ 60 μοίραν τοῦ μεσημβρινοῦ πλάτους. Οἱ ὑπὸ τοὺς παραγετοὺς τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου ὑποκρυπτόμενοι τόποι, ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχωσι μόνον οὔτως ἀποτρέπαιοι, καθὼς καὶ ἡ Ἄγνωστος Μεσημβρινή Γῆ (οὕτως ἐσημειώνατο ἐπὶ τοὺς ἀρχαιοτέρους γεωγραφικοὺς πίνακας). Πάντα τὰ λοιπὰ τῆς θαλάσσης μέρη διεπλεύσθησαν, ἐπισκοπῶν νὰ ἐξετάσωνται, ἀν ἔτι εὕρεται μέρος τι τῆς ξηρᾶς, ἄξιον τοῦ τῆς ἠπείρου ὀνόματος· ἀλλὰ δὲν ἐκινήθησαν νὰ αὐξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἠπείρων.

Ἐνταῦθα διαφοῦμεν πᾶσαν τὴν ξηρὰν εἰς παλαιὸν καὶ νέον κόσμον, ὡς ἐκ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τὰ πλεῖστα πολιτισμένα ἔθνη ἔμαθον τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν.

Μόνον ὁ Παλαιὸς Κόσμος ἦτον γνωστὸς πρὸς τὰ πολιτισμένα ἔθνη, μέχρι τοῦ 1492 ἔτους. Οὗτος περιέχει Τρεῖς ἠπείρους, αἱ ὅποσαι συσχηματίζουσι μίαν συνεχῆ ξηρὰν, καὶ ὑπάρχουσιν·

Α. Ἡ Ἀσία, ὁ κεφαλαίωδης κορμὸς·

Β. Ἡ Εὐρώπη, ἡ δυτικὴ τῆς Ἀσίας γωνία, συναπτομένη καθ' ὅλον τὸ πλάτος αὐτῆς μετὰ τῆς Ἀσίας, καὶ

Γ. Ἡ Ἀφρική, ἣτις συνάπτεται μετὰ τὸ δυτικονότιον ἄκρον τῆς Ἀσίας δι' ἰσθμοῦ στενοῦ, καὶ φαίνεται ὡς χερσόνησος ἐκείνης.

Ὁ Νέος Κόσμος ἀνεκαλύφθη πρῶτον ὑπὸ των πολιτισμένων ἔθνων τὸ 1492 ἔτος. Ἐὰν ὁμοίως οὗτος ὁ κόσμος δὲν ἤξιώθη πρῶτος τῆς τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας·

ἀνεκάλυψαν αὐτὸν οἱ ἄγριοι χιτῆρες τῆν ἐδήξιαν τοῦ πολοδείκτου πολλοὺς αἰῶνας πρότερον (οὐδεὶς οἶδε πότε καὶ πῶς), καὶ περιελθόντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἕως τοῦ ἄλλου ἄκρου, κατείχθησαν αὐτὸν, ἐκαλλιέργησαν κατὰ μέρος, καὶ εἰρήμισαν εἰς πολιτείας, ἐξ ὧν τινὲς πρὸ τῆς ἐκείτης ἐλευθερίας τῶν Εὐρωπαίων ἐπολιτίσθησαν ἰκανῶς. Οὗτος ὁ νῦν κόσμος περιέχει δύο Ἠπειρούς·

Α. τὴν Ἀμερικὴν, ἣτις παριστάνεται ὡς δύο μεγάλαι χερσόνησαι, συναπτόμεναι διὰ τινος μακροῦ κήθμου, καὶ εἰς ἀνεκαλύψθη ἀκόμη ὅλη· καὶ

Β. τὴν Ἀουεραλίαν, ἢ Πολυνησίον, ἣτις αὖ καὶ συνίσταται ὑπὸ πολλῶν νήσων, εἶναι ὅμως ἡ μικροτάτη τῆς γῆς Ἠπειρός.

Τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν Ἠπειρῶν τοῦ παλαιοῦ κόσμου εἶναι ἀρχαῖα· ἡ παραγωγή ὅμως αὐτῶν καὶ ἡ σημασία ὑπάρχουσιν ἀθελῆα. Τόσου μέγεθος εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, τὸ ὅποιον καὶ ὁ ἑρῶδες λόγος ἐπιβεβαιώνει, ὅτι ἕκαστος τῶν ὀνομάτων τούτων ἐτίθη κατ' ἀρχαίαι εἰς ἓν τι τῆς Ἠπειροῦ μέρος, καὶ ἔπειτα διεδόθη εἰς πάντα τὰ κατὰ μικρὸν ἀνεκαλυφθέντα αὐτῆς μέρη. Τοῦς δὲ τῶν Ἠπειρῶν ὄρους ἔθεσαν πρῶται οἱ Γεωγράφοι. Πιθανολογοῦσιν ὅμως τινὲς, ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν Ἠπειρῶν εἶναι λέξεις Φοινικικαί, λέγοντες, ὅτι οἱ Φοίνικες διήρουν πᾶσαν τὴν γῆν εἰς μέρη δύο, ἐξ ὧν τὸ μὲν ὑπ' αὐτῶν κατοικοῦ ἕνα ὄνομασαν ἀρίστως Ἀσί, ἦτοι ἡμισυ· τὸ δὲ ἕτερον Μερὸς, ἦτοι ὅσον, ὅθεν παρήχθη τὸ Εὐρώπη. Ἡ Ἀφρικὴ ὅμως, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζον οἱ Φοίνικες ὡς μέρος συνεχὲς τῆς Εὐρώπης, καὶ συμπεριλαμβάνουσαν

αὐτὴν ἐν τῇ Μερὸβ, συμπεραίνεται, ὅτι ὠνομάσθη οὕτως ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἐκ τῆς παραφθορᾶς τῆς λέξεως Βάρκα, ἣτις ὑπῆρχε μία τις ἐπαρχία τῆς ἀρκτικῆς Ἀφρικῆς, σωζομένη καὶ μέχρι τοῦ νῦν. Περὶ δὲ τῶν ὀνομάτων τῶν δύο ἡπείρων τοῦ νέου κόσμου γίνεται λόγος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ αὐτῶν.

§. 17.

Περὶ Διαίρεσως τῶν Ἠπείρων.

Αἱ ἡπειροὶ διαίρουνται πάλιν εἰς εἴπους τινὰς καὶ πολιτείας. Ἐπειδὴ ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἡπείρου κατοικοῦσιν ἔθνη διάφορα, προέκυψεν ἐντεῦθεν ἡ εἰς τύπους αὐτῆς διαίρεσις. Τοὺς ὅρους τινὸς τόπου τάττει, ἢ ἡ φύσις (οἱ ὄρειον, διὰ θαλασσῶν, ἢ ποταμῶν μεγάλων, τὰ ὅποια σχηματίζουσι τοὺς φυσικοὺς ὅρους, καὶ ἐμποδίζουσι τὴν περαιτέρω ἔκτασιν τινὸς ἔθνους, καὶ πολλὰς θεωροῦνται ὡς διαίρεσις τῶν κλιμάτων, τῆς ποιότητος τῆς γῆς, καὶ τῶν προϊόντων), ἢ ἡ γλῶσσαι τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ἐξ ὧν ὀνομάζεται συνήθως καὶ ὁ τόπος αὐτός. Οἱ φυσικοὶ ὅροι εἶναι σαθεροὶ καὶ γνωστοί· οἱ τῶν γλωσσῶν ὅμως οἱ ἀμφιβάλλονται ὀλίγον· διότι ὅπου μία γλῶσσα συνορεύει μετ' ἄλλην, ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μία τις σύμμικτος διάλεκτος, ἣτις ὅμως σώζει ἰδιωτισμοὺς ἰκανοὺς· ὥστε δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ὡς συγὰτηρ μιᾶς τινος τῶν δύο γειτόνων γλωσσῶν. Ἄλλ' ὅταν ὁ τόπος ἔχη πτυσσουμένην καὶ τὴν πολιτείαν· τότε

οί ὄροι αὐτοῦ εἶναι πολιτικοί, καὶ ἐπομένως ἄσατοι· οὕτως οἱ ὄροι μιᾶς τινος πολιτείας ἐκτείνονται τόσον, ὅσον καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῆς. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ πολιτικοὶ ὄροι ἐπισηρίζονται ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν, ἢ ἐπὶ τὰς γινομένας συνθήκας μὲ πολιτείας ἄλλας· διὰ τοῦτο γίνονται ἐκ συνθήκης, καὶ ὑπόκεινται εἰς μεταβολὰς πολλὰς, καὶ πρὸς τούτοις δύναται νὰ μεταβῶσιν ἀφ' ἐνὸς εἰς ἕτερον τύπον, ἢ καὶ νὰ ὑπερπηθῶσιν εἰς τόπον ἀπώτατον. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ δύναται νὰ συζηθῶσιν ἐφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου διάφοροι πολιτεῖαι, ἐξ ὧν μία τις, ἢ καὶ πλείοτεραι ἐκτείνουσι τοὺς ὄρους αὐτῶν ἐκτὸς ἐκείνου τοῦ τόπου. Ἐντεῦθεν λοιπὸν προκύπτουσι εὖω τῆς γῆς διαίσεις, ἢ Γεωγραφικῆ, ἢ γινομένη κατὰ τόπους, χωρὶς τὴν παρατήρησιν τῶν πολιτικῶν, καὶ ἢ Πολιτικῆ, ἢ παριστάνουσα τοὺς πολιτικοὺς ὄρους, καὶ μὴ φροντίζουσα περὶ τῶν τοπικῶν. Ὄταν γίνεται διαίσεις κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον, περιγράφονται οἱ τόποι ἀλληλοδιαδόχως· εἶναι ὅστις θέλη νὰ μάθῃ πάντας τοὺς ὑποκειμένους τόπους μιᾶς τινος πολιτείας, πρέπει νὰ ἀναγνώσῃ διαφόρων τόπων περιγραφὰς, ἵνα συνάψῃ τὰ μέρη αὐτῆς. Ὄταν δὲ γίνεται κατὰ τὸν δεύτερον τρόπον διαίσεις· τότε συμπαριστάνονται πάντες οἱ ὑπήκοοι τῆς πολιτείας τόποι, καὶ ἅς εὐρίσκονται ὅπου τύχῃ. Κατὰ τοῦτο ὁ τόπος, καθ' ἃν εὐρίσκεται ἡ καθέδρα, καὶ ἡ ὑπερτάτη δύναμις τῆς πολιτείας, ὀνομάζεται Πρωτεύων· οἱ δὲ ἀπέχοντες αὐτοῦ τόποι λέγονται Ὑποκείμενοι, καὶ Ὑπήκοοι, καὶ θεωροῦνται σπανίως ὡς μέλη τῆς πολιτείας.

Ἐπὶ τὴν Εὐρώπην εὐρίσκεται οὕτε μιᾶς πηλ-

μῆς γῆ, ἥτις δὲν ἀνήκει εἰς μίαν τινὰ πολιτείαν· ἀλλὰ πάντα τὰ μέρη αὐτῆς ἔχουσι τὸν ἑαυτῶν κτήτορα καὶ κύριον. Ἡ Ἀσία ἔχει διαφόρους μεγάλας ἐρήμους, ἐν-
 τὸς τῶν ὁποίων περιφέρονται μόνον ὄρσαι, ἢ φυλαί τινες,
 ὡς ποιμένες καὶ λησάι· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ δὲν σεροῦνται
 πολιτικῷ θεματι. διότι αἱ βοσκαὶ αὐτῶν περιορίζονται
 οὕτως, ὥστε πανεὶς δὲν παραβαίνει τοὺς οἰκείους ὄρους ἀ-
 τιμωρήτως, οὔτε ἀφίνει ξένους εἰς τὰς βοσκὰς του χωρὶς
 πεινῆν. Ἐπὶ πάντα τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀφρικῆς, ἐκτὸς
 τινῶν ἐρήμων μερῶν, εὐρίσκονται ἀλληλοεισάδοχοι πολι-
 τεῖαι, καὶ ὅσακις τὸ προκείμενον παραπέτασμα τῶν με-
 σογείων αὐτῆς τόπων ἐτυγχώρησε τὸν περιέργον ὀφθαλμὸν,
 ἐφάνη μία τις πολιτεία, ἢ ἄμμος θαλασσοειδῆς, ἥτις ἀντὶ
 τοῦ νὰ διευρίσῃ τὴν πλίστην τῆς κτήσεως, κινεῖ τρόμον.
 Ἐπὶ τὴν Ἀμερικανὴν καὶ Ἀουστραλίαν εὐρίσκονται μέχρι
 τοῦ νῦν λαοὶ μικροὶ, οἱ ὅποιοι συζῶσιν ἑταιρικῶς χωρὶς
 σύστημα πολιτικὸν, καὶ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θηρευταὶ
 καὶ ἀλιεῖς· ἀλλ' οἱ τόποι αὐτῶν, ἢ ὑπάρχουσι πολὺ πε-
 ριοριζμένοι, ἢ ἀνήκουσιν εἰς ἓνα τινὰ κύριον ἐκ δικαιώ-
 ματος, τὸ ὅποτον κατὰ τὴν γνώμην τῶν Εὐρωπαίων ἀπο-
 δίδεται εἰς τὸν πρῶτον ἀνακαλυπτὴν, ἢ ἐξουσιασὴν τινὸς
 μέρους, ἢ τῆς τοῦ-νίου κόσμου.

§. 18.

Περὶ Διαιρέσεως τῶν Πολιτειῶν.

Αἱ πολιτεῖαι διαιροῦνται πολλαχῶς, προσφύεσεν

ὁμοίως πενταχῶς, ἤτοι γεωγραφικῶς, πολιτικῶς, δικαστικῶς, φορολογικῶς, καὶ ἐκκλησιαστικῶς, ἢ θρησκευτικῶς.

1) Ἡ Γεωγραφικὴ Διαίρεσις γίνεται κατὰ ἐπικρατείας καὶ τόπους, συνάπτουσα κυρίως τόπους διαόρους καὶ πολιτείας εἰς ἓν, καὶ μεταχειριζομένη πολλὰκις ὡς ὅρους τινὰς τὰ ὄρη, τοὺς θρυμνοὺς, καὶ ποταμοὺς, τὰ εἰσρχόμενα διὰ τῶν τόπων.

2) Ἡ δὲ Πολιτικὴ Διαίρεσις παριστάνει τὸ εἶδος καὶ τὸν τρόπον τῆς διακρίσεως, οἷον εἰάν αὐτὴ κύβερνα εἰ ἐπάρχων, τότε διαιρεῖται ὁ τύπος εἰς ἐπαρχίας· ἄλλη δὲ τις πολιτεία διαιρεῖται εἰς τῶραιχίτες, ἄλλη εἰς κομητάτα, ἄλλη εἰς στρατηγίας κ. τ.

3) Ἡ δὲ Δικαστικὴ Διαίρεσις ἐπισηρίζεται εἰς τὴν διαταγὴν τῶν κατὰ τύπους δικαστηρίων. Χάρην τούτων διαιρεῖται μία τις πολιτεία εἰς τμήματα μικρὰ μὲ δικαστήρια ἰδιαιτέρᾳ· εἶτα εἰς κύκλους τινας, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἀνώτερον δικαστήριον· καὶ τελευταῖον εἰς ἐπαρχίας, ὅπου ὑπάρχει τὸ ἀνώτατον δικαστήριον.

4) Ἡ Φορολογικὴ Διαίρεσις γίνεται εἰς εὐκολίαν τῆς συλλογῆς καὶ ἐπαριθμήσεως τῶν φέρων· τοῦτο δὲ ἐκτελεῖται οὕτω. Διαίρεται ἔντι μέρος τῆς πολιτείας εἰς μικρὰ τμήματα, ἐξ ἧν ἕκαστον ἔχει τὸ ἑαυτοῦ ὑποφορολογεῖον, καὶ συλλέγει πάντα ὁμοῦ ἐν γενικῷ φορολογεῖον. Τινὰ δὲ τῶν γεωρικῶν τούτων φορολογεῖων ὑπόκειται ὁμοῦ εἰς τὴν ἐπίσκε-

ψιν ἐνὸς φορολογικοῦ συνεδρίου· ὅθεν μία μεγάλη πολιτεία ἔχει πολλὰ τριαῦτα φορολογικὰ συνέδρια.

5) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ, ἢ Ὀρθοπευτικὴ διαίρεσις γίνεται κυρίως εἰς τὰς πολιτείας, ὅταν αὐταὶ ἀναξίχονται τὴν ὑπέρτης θρησκείας φροντίδα. Διαφείται φε' ὁ τύπος εἰς ἀρχιεπισκοπὰς, αὐταὶ εἰς ἐπισκοπὰς, καὶ αἱ ἐπισκοπᾶι εἰς ἐνορίας, αἱ ὅποια ὑποκείμεναι πᾶσαι ἑμοῦ εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν σύνοδον. Ἡ γίνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ διαίρεσις σύμφωνος μετὰ τὴν πολιτικὴν· ὥστε μία τις ἐπαρχία, κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῆς ὑποδιαίρεσεις, ἔχει ἀνωτάτους πολιτικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς ἐφόρους, καὶ ἄλλους ὑποεφόρους τῶν μικρῶν τμημάτων, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ γίνεται ἡ ἐκκλησιαστικὴ διαίρεσις κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς θρησκείας, καὶ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος.

§. 19.

Περὶ διαίρεσεως τῆς Θαλάσσης.

Ἡ Θαλάσσα, ἢ Ἐκεανὸς, διαφείται ἥττον ἀκριβέστερον τῆς ξηρᾶς, διότι εἶναι δούλου συνεχῆς· ἀλλὰ εἰς τὴν μεγάλην αὐτῆς ἔκτασιν κρίνεται ἀναγκαία ἡ διαίρεσις καὶ ἐνομοσίαι τῶν μερῶν αὐτῆς. Εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου δευτέρως μεταχειρισθῶμεν φυσικούς καὶ μαθηματικούς ὄρους. Καθὼς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς σχηματίζουσι τοὺς φυσικούς ὄρους αἱ θάλασσαί καὶ τὰ ἄρη· αὐτῶ καὶ